

ἀμείνους, ἀτελείς δὲ ὅμως καὶ μιξόλευκοι καὶ κατεστιγμένοι
καὶ παρδαλωτοὶ τὴν χροάν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ μόνον ψάσαντες ἔκτο-
σθεν τοῦ λέβητος ἄκρω τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιχρισάμενοι τῆς ἀσβό-
λου ἱκανῶς οἴονται καὶ οὗτοι μεταβεβάφθαι. σοὶ μέντοι δῆλον
ὅτι μετὰ τῶν ἀρίστων ἡ διατριβὴ ἔσται.

- 9 Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πλησιάζομεν τῇ Ἀττικῇ· ὥστε τὸ
μὲν Σούνιον ἐν δεξιᾷ καταλείπωμεν, εἰς δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἀπο-
νεύωμεν ἤδη. καὶ ἐπεὶ περ καταβεβήκαμεν, αὐτὴ μὲν ἐνταῦθά που
ἐπὶ τοῦ πάγου καθῆσθαι εἰς τὴν πνύκα ὀρώσα καὶ περιμένουσα
ἔστ' ἂν κηρύξω τὰ παρὰ τοῦ Διός, ἐγὼ δὲ εἰς τὴν ἀκρόπολιν
ἀναβὰς ῥᾶον οὕτως ἅπαντας ἐκ τοῦ ἐπηκόου προσκαλέσομαι.

ΔΙΚΗ

Μὴ πρότερον ἀπέλθης, ὦ Ἑρμῆ, πρὶν εἰπεῖν ὅστις οὗτος ὁ
προσιών ἐστιν, ὁ κερασφόρος, ὁ τὴν σύριγγα, ὁ λάσιος ἐκ τοῖν
σκελοῖν.

ΕΡΜΗΣ

Τί φῆς; ἀγνοεῖς τὸν Πᾶνα, τῶν Διονύσου θεραπόντων τὸν
βακχικώτατον; οὗτος ὤκει μὲν τὸ πρόσθεν ἀνὰ τὸ Παρθένιον,
ὑπὸ δὲ τὸν Δάτιδος ἐπίπλουν καὶ τὴν Μαραθῶνάδε τῶν βαρβάρων
ἀπόβασιν ἤκεν ἄκλητος τοῖς Ἀθηναίοις σύμμαχος, καὶ τὸ ἀπ'
ἐκείνου τὴν ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλυγγα ταύτην ἀπολαβόμενος
οἰκεῖ μικρὸν ὑπὲρ τοῦ Πελασγικοῦ εἰς τὸ μετοικικὸν συντελῶν.
καὶ νῦν ὡς τὸ εἰκὸς ἰδὼν ἡμᾶς ἐκ γειτόνων πρόσεισι δεξιω-
σόμενος.

ΠΑΝ

- 10 Χαίρετε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Δίκη.

ΕΡΜΗΣ

Καὶ σύ γε, ὦ Πάν, μουσικώτατε καὶ πηδητικώτατε Σατύρων
ἀπάντων, Ἀθήνησι δὲ καὶ πολεμικώτατε.